

opusdei.org

Nedeľa piateho týždňa v pôstnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu piateho
týždňa v pôstnom období.
Navrhované témy sú: Ježiš
odpúšťa cudzoložnej žene;
spoveď je pohľadom do
budúcnosti; hodnota ľútosti.

06.04.2025

ZDÁ SA, že farizeji konečne našli
vhodnú príležitosť, ako sa dostať k
Ježišovi. Predstavili mu ženu
pristihnutú pri cudzoložstve, ktorá si

podľa židovských predpisov zaslúžila ukameňovanie. Čo by na to povedal Majster z Nazareta, ktorý vždy tak rád odpúšťal hriešnikom? Zdá sa však, že Ježiš si jej obvinenie ani nevšimol. S istou ľahostajnosťou začne písať na zem. A keď farizeji naliehajú, aby niečo povedal, vstane a zvolá: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň“ (Jn 8, 7).

Môžeme si predstaviť strach ženy, ktorá so zatvorenými očami čakala na spršku kameňov. Bola presvedčená, že jej život sa skončil. A možno, ľutujúc svoje hriechy, tento koniec vnímala ako prejav spravodlivosti. Nepočítala však s Božím milosrdenstvom, ktoré prevyšuje každú ľudskú kalkuláciu. Jeden po druhom žalobcovia odišli a ona zostala sama pred Ježišom. Ako zakaždým, keď pristúpime k sviatosti spovede, Kristov láskavý pohľad padol na jej tvár a odpustil jej.

„Prijímanie odpustenia hriechov prostredníctvom kňaza je stále novým, originálnym a neopakovateľným zážitkom. Vďaka nemu prechádzame od osamelosti so svojimi trápeniami a žalobcami, ako žena v evanjeliu, k pocitu oslobodenia a povzbudenia zo strany Pána, ktorý nás necháva začať odznova“[1].

„Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ (Jn 8, 10). Žena vedela, že zhrešila, a možno čakala na slovo pokarhania od tohto tajomného rabína. Pán jej však namiesto pokarhania dáva dva poklady: Božie odpustenie a nádej na nový život. „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš“ (Jn 8, 11).

„ZABÚDAM NA TO,“ píše svätý Pavol Filipanom, „čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predo mnou. Bežím k

cieľu, za víťaznou cenou Božieho povolania zhora v Kristovi Ježišovi“ (Flp 3, 13-14). Naša cesta viery je vždy preniknutá budúcnosťou. Chceme, aby každé gesto nášho života bolo očakávaním neba. Sme povolaní k tomu, aby sme cieľ svojho života sprítomňovali už teraz, v každodenných detailoch nášho dňa.

Zakaždým, keď hľadáme Božie odpustenie, utekáme k Ježišovi, a tak anticipujeme nebo v našom pozemskom živote. Pri spovedi sa zoznamujeme s ovocím Kristovej smrti a zmŕtvychvstania a máme na ňom účasť. Preto vo sviatosti milosrdenstva môžeme dôverne zakúsiť, že „jeho pribitá náruč je otvorená pre každého človeka a pozýva nás, aby sme sa k nemu priblížili s istotou, že nás prijme a objíme v náručí nekonečnej nehy“[2].

Vedomie, že nám Pán odpúšťa, nás vedie k tomu, aby sme sa zbavili

zlých skúseností z minulosti a obrátili svoj pohľad do budúcnosti. „Smeruj stále dopredu, nech sa deje, čo sa deje“, povzbudzuje nás svätý Josemaría. „Drž sa pevne Pánovej ruky a myslí na to, že Boh neprehráva žiadnu bitku. Ak sa od neho z akéhokoľvek dôvodu vzdiališ, pokorne zase začni odznova a správaj sa ako kajúcny márnokratný syn, každý deň, dokonca dvadsaťštyri hodín denne. Zmier svoje skrúšené srdce pri spovedi, skutočnom zázraku Božej lásky. Pán v tejto úžasnej sviatosti očistí tvoju dušu a zaplaví ťa radosťou a silou“[3].

.....

PODĽA STAREJ CIRKEVNEJ TRADÍCIE môžu byť v túto piatu pôstnu nedeľu náboženské obrazy v kostoloch a kríže zahalené. Fialová farba týchto látok nám pripomína, že sa nachádzame v období pokánia.

Dočasné zmiznutie zobrazení Boha, anjelov a svätých nás predurčuje k hlbšiemu rozjímaniu.

Cirkev nás vždy učila, že „medzi úkonmi kajúcnika je na prvom mieste ľútosť“ [4]. „Toto úsilie o obrátenie nie je len ľudským dielom. Je to snaha *skrúšeného srdca*, ktoré milosť priťahuje a pohýna, aby odpovedalo na milosrdnú lásku Boha, ktorý nás prvý miloval“ [5]. Kajúcnosť teda nespočíva v ťaživom vnímaní viny, ktoré nás môže viesť k sklúčenosti vždy, keď pocítíme svoje obmedzenia. Je to skôr citlivosť milujúceho srdca, ktoré, hoci vie, že je hriešne, využíva aj svoje pohoršenia, aby Bohu ukázalo, že ho stále miluje.

Boh chce, aby sa láska, ktorú sme dostali v pokání, premenila na túžbu konať dobro, odovzdávať to isté milosrdenstvo ľuďom okolo nás. Kajúcnosť je sprevádzaná túžbou

neurážať Boha znova – aby sme si znova neublížili – a odvrátiť sa od všetkého, čo by nás mohlo od neho odvrátiť. Mária videla, ako jej Syn nesie na kríži všetky hriechy ľudstva. Môžeme Ju, útočisko hriešnikov, prosiť, aby nás obnovila vždy, keď prichádzame na spoveď s ľútosťou.

[1] František, *Homília*, 29-III-2019.

[2] Benedikt XVI, *Príhovor*, 21-III-2008.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 214.

[4] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 1451.

[5] *Ibid.*, bod 1428.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/nedela-piateho-tyzdna-v-
postnom-obdobi-cyklus-c/](https://opusdei.org/sk-sk/article/nedela-piateho-tyzdna-v-postnom-obdobi-cyklus-c/) (09.04.2025)